

گزارش مورد

یک مورد سندرم Senior Loken

فرزانه نجفی^{۱*}

۱- استادیار گروه داخلی، فوق تخصص کلیه بالغین، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi یزد

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۸/۱۰/۱۰

تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۷/۲۲

چکیده

نارسایی مزمن کلیه در سن زیر ۲۰ سال عموماً به دنبال یکسری از بیماریهای ارثی کلیه و یا اختلالات مادرزادی سیستم ادراری به وجود می آید. یک گروه از بیماریهای ارثی - توبولی کلیه تحت عنوان کمپلکس (Nephronophthisis-Medullarycystic Kidney Disease) (بیماری NPHP-MCKD) با کیست های مرکزی - نفرونوفتیزیس نام برده می شود. بیماری NPHP علت ۱۵-۲۰ درصد موارد نارسایی مزمن و پیشرفت ه کلیه در بچه ها و نوجوانان است، به کرات در بیماری NPHP اختلالات خارج کلیوی شامل اختلالات حرکتی چشم بصورت نیستاگموس عرضی (Cogain Syndrome)، عقب ماندگی ذهنی، رتینیت پیگمنتوزا (سندرم Senior loken)، فیبروز کبدی و تغییرات اسکلتی به وجود می آید.

بیمار پسر ۱۷ ساله ای است با نارسایی مزمن کلیه که تحت همودیالیز واقع شد. با توجه به سابقه پلی اوری و اختلال دید وی از بچگی، علائم چشمی شامل رتنیت پیگمنتوزا و نیستاگموس عرضی، وجود نارسائی مزمن کلیه در خواهر وی که در سن ۱۲ سالگی مورد پیوند کلیه واقع شده است و ازدواج فامیلی پدر و مادر وی، به نظر می رسد بیمار مبتلا به بیماری نفرونوفتیزیس نوع ۴ می باشد.

واژه های کلیدی: بیماری نفرونوفتیزیس - مدولای کیستیک - بیماری نفرونوفتیزیس - نارسایی پیشرفت ه مزمن کلیوی - بیماریهای کیستیک کلیه

*نویسنده مسئول؛ تلفن: ۰۹۰۰-۸۲۲۴۰۰۰-۰۳۵۱، نامبر: ۰۳۵۱-۸۲۲۴۱۰۰، پست الکترونیکی: drfnajafi@ss.ac.ir

مقدمه

ایجاد کیست، بخصوص در ناحیه اتصال قشر به مدولا، دیده می‌شود(۴،۱). با میکروسکوپ الکترونی ضخیم شدگی- جدا شدگی- کاهش ضخامت و گرانولار شدن مامبران بازال توبولی دیده می‌شود. گاهی نیز در لابلای مامبران بازال توبولی فیبروبلاست دیده می‌شود. همچنین در قاعده سلولهای اپیتلیال توبولی میکروفیلامها افزایش قابل توجهی پیدا می‌کند(۴).

نشانه‌های کلاسیک کمپلکس NPHP-MCKD عبارتند از پلی اوری- پرنوشی- کاهش قدرت تعليظ ادرار - کم خونی- اختلال رشد(در بچه‌ها)، سدیمان ادراری خوش خیم و پرتهنوری خفیف(۱).

در بیماری NPHP طریقه به ارث رسیدن اتوزوم مغلوب است و نارسایی مزمن و پیشرفته کلیه در سه دهه اول زندگی اتفاق می‌افتد(۶،۵). همچنین عموماً عالیم خارج کلیوی نیز وجود دارد در حالیکه در MCKD بیماری بصورت اتوزوم غالب MCKD1,2 به ارث می‌رسد. زمان رسیدن به ESRD در انواع MCKD1,2 به ترتیب در میانگین سنی ۶۲ و ۳۲ سالگی است، همچنین در این نوع بیماری اختلالات خارج کلیوی وجود ندارد(۸،۷).

در فرم مغلوب(Nephronophthisis) بر اساس شناسایی موتاسیونهای ژنی، ۶ فرم شناسایی شده است(۹-۱۵).

کمپلکس NPHP-MCKD(بیماری کلیه با کیست‌های مرکزی- نفرونوفتیزیس) به گروهی از بیماریهای ارثی توبولی و کیستیک کلیه گفته می‌شود که یک سری خصوصیات مشترک و متمایز از یکدیگر دارند. خصوصیات مشترک عبارت است از اینکه اندازه کلیه‌ها طبیعی یا مختصر کاهش یافته و وقتی بیماری به مرحله نارسایی مزمن و پیشرفته کلیه می‌رسد کلیه‌ها کوچک است(۱). کیست‌ها به طور اولیه در محل اتصال قشر و مدولا واقع هستند و تعداد آنها از ۵ تا بیش از ۵۰ عدد با قطر ۱-۱۵ میلیمتر می‌باشند(۱). به دلیل گشادشدن مجاری جمع کننده، سطح خارجی کلیه به طور ظریف ندولار است. منشأ کیست‌ها از توبول در هم پیچیده دیستال و توبولهای مجاری جمع کننده مدولایی باشند(۱). کیست‌ها در مراحل انتهایی بیماری ظاهر می‌شود و به نظر می‌رسد جهت پیشرفت بیماری مهم نیستند(۲،۳)، بنابراین وجود کیست‌ها لازمه تشخیص نیست. در آسیب شناسی میکروسکوپی کمپلکس NPHP- MCKD(بیماری کلیه با کیست‌های مرکزی- نفرونوفتیزیس)، از هم پاشیدگی مامبران بازال توبولی، افزایش ضخامت نامنظم و مناطقی از کاهش ضخامت مامبران بازال توبول وجود دارد. در انترسیس کلیه انفیلتراسیون سلولهای گرد و فیبروز چشمگیری وجود دارد. همچنین آتروفی توبولی و

جدول ۱: تقسیم‌بندی بیماری نفرونوفتیزیس

سندروم های همراه	سندرم کلیه با پیشرفت	متوسط سن	نارسایی	پروتئین	ژن	طریقه وراثت	بیماری
Senior-Loken سندرم Joubert	جوانی			NPH1	آتوزوم مغلوب	۱	نفرونوفتیزیس
چرخش اعضای بدن به سمت راست	شیرخوارگی، بزرگی کلیه، ۲			NPH2/ INVS	آتوزوم مغلوب	۲	نفرونوفتیزیس
Senior-Loken سندرم	نوجوانی، ۱۹			NPH3	آتوزوم مغلوب	۳	نفرونوفتیزیس
Senior-Loken سندرم	جوانی			NPH4	آتوزوم مغلوب	۴	نفرونوفتیزیس
Senior-Loken سندرم				NPH5/IQCB1	آتوزوم مغلوب	۵	نفرونوفتیزیس
Senior-Loken سندرم Joubert	جوانی			NPH6/CEP290	آتوزوم مغلوب	۶	نفرونوفتیزیس

معرفی بیمار:

بیمار پسری ۱۷ ساله است که به دلیل تهوع، استفراغ، ضعف و بی حالی به اورژانس بیمارستان مراجعه می‌کند. در معاینه، بیمار خواب آلودگی داشته و فشار خون ۱۱۷/۱۰۰ بود. سمع قلب و ریه نرمال و پرسن عضلانی در اندامها و صورت وجود داشت، ولی تست تروسو و شوستوپ منفی بود. بیمار دچار نیستاگموس عرضی در چشمها بود و ذکر می‌کرد که از دوران بچگی اختلال دید شدید داشته است. نتایج آزمایش‌های اولیه

نجام شده بدین شرح بود:

BS=151 mg/dl	Na=140 meq/l	Hct= 15.2%
Urea=34 mg/dl	k=4.4 meq/l	Hgb=5.3 g/dl
Crea= 15 mg/dl	ca= 6.6 mg/dl	Plt= 148000 /mm 3
U/A Alb= +	Alb=3 g/dl	WBC=10000 /mm 3
P=8.5 mg/dl		

تستهای کبدی نرمال بود. برای بیمار کاتتر همودیالیز در ورید ژگولار داخلی راست گذاشته شد و بیمار تحت همودیالیز قرار گرفت و ۲ واحد خون نیز جهت بیمار ترانسفوزیون گردید. در بررسی تاریخچه بیمار، خواهر بیمار در سن ۱۲ سالگی دچار نارسایی کلیه شده است و به مدت ۶ ماه تحت همودیالیز بوده و سپس فوت می‌کند. فرزندان حاصل ازدواج فامیلی هستند. بیمار سابقه پرنوشی، پلی اوری، نوکتوری و اختلال دید را از سن ۵-۶ سالگی ذکر می‌کند. در بررسی‌های بعدی در سونوگرافی اندازه هر دو کلیه کوچک گزارش شد (کلیه راست ۷۳ میلیمتر و کلیه چپ ۷۱ میلیمتر) همچنین ضخامت قشر کلیه کاهش یافته و اکو پارانشیم افزایش داشت که مطابق با معیارهای نارسایی مزمن کلیه است.

در مشاوره چشم پزشکی دید هر دو چشم در حد دید انگشتی و در فاصله ۴ متری گزارش شد، فشار داخل هر دو چشم طبیعی بود، همچنین بررسی قرنیه، مردمک و عدسی نیز طبیعی گزارش شد. نیستاگموس عرضی در هر دو چشم وجود داشت. در بررسی دیسک اپتیک، نازک شدن شریانهای شبکیه، کاهش رفلکس ماکولا و تغییرات پیگمانتسیون رتین وجود داشت و در چشم چپ علایم کلوبوم محدود در ناحیه زیر عصب

اپتیک دیده شد.

نتایج آزمایش‌های مرحله بعد بدین صورت بود:

Fe= 120 µg/dl ESR= 45 CRP(-)

Ferritin=220ng/ml ALP= 155U/L

TIBC=250 µg/dl PTH=76 pg/ml

HBSAg (-) HCVAb= (-) HIVAb(-)

حجم ادرار ۲۴ ساعته = 1300 ml

پروتئین ادرار ۲۴ ساعته = 900 mg

بیمار تحت درمان با داروهای کربنات کلسیم، اسید فولیک، آمپول ونوفر- آمپول اپرکس واقع شد و هفت‌های سه نوبت همودیالیز می‌شد. بعد از انجام ۲ جلسه همودیالیز پرش‌های عضلانی کاملاً برطرف شد، همچنانین پس از انجام ۳ جلسه همودیالیز و مصرف کربنات کلسیم اختلالات کلسیم، فسفر نیز بهبود یافت.

با توجه به کوچک بودن اندازه هر دو کلیه، کم خونی شدید بیمار، PTH بالا، سابقه نارسایی مزمن کلیه در خواهر وی، ازدواج فامیلی پدر و مادر، معاینه چشم دال بر وجود نیستاگموس عرضی، رتینیت پیگمنتوزا و اختلال بینایی، همچنانین سابقه شب ادراری، پلی اوری از حدود ۵-۶ سالگی، پروتئین اوری کمتر از ۱ گرم در روز، عدم هماچوری وجود نارسایی پیشرفتی کلیه در سن ۱۷ سالگی، بیماری ارثی توبولی کلیه فرم اتوزوم مغلوب از جمله NPHP مطرح است.

بحث

NPHP یا فرم Juvenile اولین بار توسط Smith در سال ۱۹۴۵ شرح داده شد که از آن زمان تا به حال نزدیک به ۳۰۰ مورد گزارش شده است(۱). این فرم شایع‌ترین نوع است که در ۰.۵۰٪ موارد دیده می‌شود(۱۶). علایم پلی اوری- پرنوشی و کاهش قدرت تغليظ ادرار در سن ۴-۶ سالگی شروع می‌شود. ضعف و خارش عمومی نیز شایع است و سپس موجب کم خونی و اختلال در رشد می‌شود(۱۷). زن مربوط به بیماری در کروموزم 12q13-q12 وجود دارد. محصول این زن 1 Nephrocystin است(۱۸،۱۹).

NPHP2 محل متاسیون در کروموزوم 2q22-q31 می‌باشد.

موارد دیده می‌شود(۲۷). در NPHP5 همه بیماران در مراحل اولیه زندگی رتینیت بیگمنتوزا دارند(۲۸). در NPHP6 نیز رتینیت بیگمنتوزا دیده می‌شود(۲۹،۱۵). تشخیص رتینیت پیگمنتوزا با افتالموسکوپی است که با افزایش پیگمانتسیون شبکیه چشم، کاهش عروق شبکیه و کم رنگ شدن دیسک اپتیک تشخیص داده می‌شود.

ارتباط بین NPHP و فیبروز کبدی اولین بار توسط Biochis گزارش شد(۳۰). همه بیماران بزرگی کبد فیبروز پورت در حد متوسط و پرولیفراسیون خفیف مجرای صفوایی دارند. فیبروز کبدی در NPHP3 دیده می‌شود(۳۱).

تغییرات اسکلتی به صورت اپی‌فیزهای مخروطی که به عنوان سندرم Mainzer-Saldine شناخته می‌شود و همراه با رتینیت پیگمنتوزا و آتاکسی مخچه‌ای است به وجود می‌آید. این سندرم اولین بار توسط Mainzer گزارش شد(۳۲).

سندرم Joubert یک اختلال تکاملی است که با کمودهایی در بافت چشم، رتینیت پیگمنتوزا، آپلازی قسمت کرمی شکل مخچه همراه با آتاکسی مخچه‌ای، عقب ماندگی سایکوموتوری، پلی‌داکتیلی و تاکی پنه و دیس پنه نوزادی دیده می‌شود(۱). موتاسیون‌های NPHP6 و NPHP1 می‌تواند با سندرم Jobert همراه باشد(۱۵،۲۹).

نفروسیستین مخصوص ژن NPHP است که تشکیل کمپلکس با عمل چندگانه می‌دهد، در سیلیای اولیه، سنتروزوم، اکتین و ساختمانهای میکروتوبولی واقع است و در سیگنالهای چسبندگی سول به سلول، سلول به ماتریکس و همچنین سیگنالهای تقسیم سلولی دخالت دارد.

وجود نفروسیستین در سیلیای رسپتورهای نوری چشم می‌تواند توجیه ارتباط بیماری NPHP با رتینیت پیگمنتوزا باشد(۱۶).

شروع بیماری نفرونوفتیزیس پنهانی است. در این بیماری پلی اوری و پرنوشی دیده می‌شود، عموماً فشار خون بالا وجود ندارد. از دست رفتن سدیم شایع است، پروتئین اوری یا وجود ندارد، یا میزان آن کم است و عموماً هماچوری میکروسکوپی وجود ندارد(۱۶). پیشرفت به سمت ESRD در اولین دو دهه

این فرم به عنوان فرم شیرخوارگی نیز شناخته می‌شود. سیر کلینیکی و پاتولوژی در این نوع متفاوت از بقیه است(۲۰). علایم اختلال کلیوی در چند ماه اول زندگی ظاهر می‌شود و عموماً در عرض ۲ سال اول به مرحله ESRD می‌رسد(۲۱).

ژن NPHP2 باعث تولید پروتئین Inversin می‌شود که جهت چرخش طبیعی چپ به راست دوران جنینی مهره داران NPHP لازم است(۲۱). موتاسیون INVS/NPHP2 فرم نادر است و کمتر از یک درصد موارد را شامل می‌شود(۱). 3q21-q22 NPHP3 که کروموزوم مربوط به آن در ناحیه است به عنوان نفرونوفتیزیس فرم نوجوانی شناخته می‌شود زیرا رسیدن به ESRD در این نوع ۶ سال عقب‌تر از NPHP1 است. میانگین شروع ESRD در سن ۱۹ سالگی است. NPHP3 می‌تواند به فرم ایزوله و یا همراه با فیبروز کبدی و یا دژنراسیون tapetoretinal می‌باشد(۱).

ژن NPHP4 در کروموزوم 1P36 است(۲۲)، در این نوع، تغییرات چشمی بصورت رتینیت پیگمنتوزا دیده می‌شود که بنام سندرم senior loken (SLS) مشهور است و محصول ژنی nephroretinin/ nephrocystin4 پروتئین موتاسیون پروتئین است(۲۳).

NPHP5 اخیراً شناسایی شده است. کروموزوم 3q21-1 در اکثریت موارد این موتاسیون در مراحل اولیه همراه با سندرم SLS و رتینیت پیگمنتوزا است که منجر به کوری قبل از دهه سوم می‌شود.

NPHP6 که کروموزوم مربوط به آن 11p12-q13.3 است و سندرم Joubert و SLS در مبتلایان به این موتاسیون دیده می‌شود(۱۶).

بیماری NPHP در اکثریت موارد همراه با اختلالات خارج کلیوی است. به عنوان مثال اغتشاش حرکتی چشم تیپ Cogan که با نیستاگموس عرضی در اوایل زندگی همراه است در NPHP1 و NPHP4 دیده می‌شود(۲۴).

سندرم (SLS)senior-loken Loken، NPHP9 Senior، توسعه Loken و Contrerous گزارش شد(۲۵،۲۶). SLS در ۱،۴٪ NPHP در

رد کننده بیماری نیست(۱۵).

تشخیص دقیق و مطمئن بیماری با مطالعه ژنتیکی است که می‌بایستی تحت دستورالعمل انجمن ملی ژنتیک انسانی صورت گیرد. البته یادآور می‌شویم که به دلیل وجود احتمالی انواع ژن‌های دیگر در بیماری NPHP، عدم شناسایی انواع متасیون‌های یاد شده، دلیل بر رد بیماری نیست(۱).

نتیجه‌گیری

به نظر می‌رسد با توجه به سن پایین نارسایی مزمن کلیه مرحله پیشرفتی در این بیمار، سابقه پلی اوری و اختلال دید، همراهی سندرم Senior-loken، وجود نیستاگموس عرضی (سندرم کوگان)، وجود نارسایی مزمن کلیه در خواهر وی در سن ۱۲ سالگی و ازدواج فامیلی پدر و مادر، وی بیمار مبتلا به NPHP نوع ۴ می‌باشد، هر چند که آنالیز کروموزومی دقیق‌تر وضعیت را مشخص می‌کند ولی بیمار ما جهت بررسی‌های ژنتیکی حاضر به همکاری نبود.

زندگی اتفاق می‌افتد(۱۶). قبل‌از اساس سن شروع ESRD بیماری NPHP به سه دسته: فرم شیرخوارگی، جوانی (شایع‌ترین فرم) و نوجوانی تقسیم‌بندی می‌شد. در فرم جوانی که بطور شایع توسط متاسیون NPHP1 و به نسبت کمتر در NPHP4 و NPHP5 صورت می‌گیرد، پلی‌اوری و پرنوشی در سن ۴-۶ سالگی شروع می‌شود و سن متوسط رسیدن به ESRD ۱۳ سالگی است. در فرم نوجوانی که در NPHP3 دیده می‌شود سن متوسط ESRD ۱۹ سالگی است. خصوصیات کلینیکی و پاتولوژیکی فرم شیرخوارگی که توسط NPHP2/INV صورت می‌گیرد متفاوت از بقیه است. کلیه‌ها بزرگ و کیستیک هستند و ESRD در سن ۳-۱۳ سالگی اتفاق می‌افتد(۱۵).

اروگرافی ترشحی و سونوگرافی بگرات جهت تشخیص کیست، حساس نیستند، MRI و CTscan با ماده حاجب جهت شناسایی کیستهای کوچک-مدور و کیستهای قشر مدولار حساس‌تر هستند، البته عدم تشخیص کیست توسط این روشها

منابع:

- 1- Hilderbrand FH, Sayer J, Jungers P, Grunfeld JP. *Nephronophthisis- Medullary cystic and medullary sponge kidney disease, disease of the kidney and urinary tract* Robert W.8 th ed. Vol 17. Philadelphia: Lippincott Williamsand Wilkins; 2007.p. 478-501.
- 2- Sworn MJ, Eisinger AJ. *Medullary cysticdisease and Juvenile nephronophthisis in separate membersof the same family*. Arch Dis Child 1972;47(252):278-81.
- 3- Bernstein J, Gardner KD. *Hereditary tubulo interstitial nephritis*. In : Cotran RS, Brenner BM, Stein JH, editors. Oxford textbook of clinical nephrology. oxford: Oxfordpress; 1992.p.2188-97.
- 4- Zollinger Hu, Mihatsch MJ, Edefonti A,Gaboardi F, Imbasciati E, Lenert T. *Nephronophthisis. a study using electron microscopy ,immunofluorescence and a review of the morphological findings*. Helv Paediatr Acta 1980;35(6):509-30.
- 5- Hilderbrandt F, Strahm B, Nothwang HG, Gretz N, Schnieders B, Singh-Sawhney I, et al. *Molecular genetic identification of families with juvenile nephrophthisis type 1:rate of progression to renalfailure. APN Study Group. Arebeitsgemein schaft fur paediatricsche Nephroloqie*. Kidney Int 1997;51(1):261-9.

- 6- Haider NB, Carmi R, Shalrev H, Sheffield VC, Landau D. *A Bedouin Kindred with in familial nephronophthisis demonstrates link age to chromosome 9 by homozygosity mapping.* Am J Hum Genet 1998;63(5):1404-10.
- 7- Christodoulou K, Tsingis M, Starron C, Eleftheriou A, Papaparlow P, Patsalis PC, et al. *Chromosome 1 localization of a gene for autosomal dominant medullary cystic kidney disease.* Hum Mol Genet 1998;7(5):905-11.
- 8- Scolari F, Ghiggeri GM, Amoroso A, Puzzo D, Caridi GL, Valzorio B, et al. *Genetic heterogeneity for autosomal dominant medullary cystic kidney disease(ADMCKD).* J Am Soc Nephrol 1998;9:393A.
- 9- Hilderbrandt F, Otto E, Rensing C, Nothwang HG, Vollmer M, Adolphs J, et al. *Anovel gene encoding an SH3 domain protein is mutated in nephronophthisis type 1.* Nat Genet 1997;17(2):149-53.
- 10- Sannier S, Clado J, Heilig K, Silberman F, Benessy F, Morin G, et al. *Anovel gene that encodes a protein with a putative src homology 3 domain is a candidate gene for Familial juvenile nephronophthisis.* Hum Mol Genet 1997;6(13):2317-23.
- 11- Otto EA, Schermer B, Obarn T, Otoole JF, Hiller KS, Mueller AM, et al. *Mutations in INVS encoding inversion cause nephrophthisis type 2, linking renal cystic disease to the function of primary cilia and left - right axis determination.* Nat Genet 2003 ;34(4): 413-20.
- 12- Olbrich H, Fliegant M, Hoe Fele J, Kispert A, Otho E, Volz A, et al. *Mutation in a novel gene, NPHP3, Cause adolescent nephronophthisis, tapeto- retinal degeneration and hepatic Fibrosis.* Nat Genet 2003 ;34(4): 455-59.
- 13- Mollet G, Silberman F, Delous M, Salomon R, Antignac C, Saunier S. *Characterization of the nephrocystin/ nephrocystin- 4 complx and subcellular localization of nephrocystin-4 topprimary cilia and centrosomes.* Hum Mol Genet 2005;14(5): 645-56.
- 14- OttoE A, Loeys B, Khanna H, Hellemans J, Sudbrak R, Fan S, et al. *Nephrocystin-5, a ciliary IQ domain protein, is mutated in senior- loken syndrome and interacts with RPGR and calmodulin.* Nat Genet 2005;37(3):282-88.
- 15- Sayer JA, Otto EA, O' Toole JF, Nurnberg G, Kennedy MA, Becker C, et al. *The centrosomal protein nephrocystin- 6 is mutated in Joubert syndrome and activates transcription factor ATFU.* Nat Genet 2006; 38(6): 674-81.
- 16- Torres VE, Gratham JJ. *Cystic diseases of the kidney, brenner, rector's the kidney.* 8 th ed. Philadelphia: Saunders; 2008.p.1448-50.
- 17- Ala-Mello S, Kivivuori SM, Ronnholm KA, Koskimie SO, Siimes MA. *Mechanism underlying early anemia in children with familial juvenile nephronophthisis.* Pediatr Nephrol 1996;10(5):578-9.
- 18- Antignac C, Arduy CH, Beckmann JS, Benessy F, Gros F, Mehdioub M, et al. *A gene for familial juvenile nephrophtisis maps to chromosome 2p.* Nat Genet 1993;3(4):342-5.

- 19-** Hildebrandt F, Singh-Sawhney I, Schnieders B, Centofantel L, Omran H, Pohlmann A, et al. *Mapping of a gene for familial Juvenile nephronophthisis:refining the map and defining flanking markers on chromosome2. APN Study Group.* Am Hum Genet 1993;53(6):1256-61.
- 20-** Ganadoux MF, Bacri JL, Broyer M, Habib R. *Infantile chronic tubulo-interstitial nephritis with cortical microcysts :variant of nephronophthisis or newdisease entity ?* Pediat Nephrol 1989;3(1):50-5.
- 21-** Guay-woodfort L. *Other cystic kidney disease, Comprehensive clinical nephrology.* 3 th ed. Philadelphia: Mosby; 2007.p. 519-33.
- 22-** Schuerman MJ, Otto E, Becker A, Saar K, Ruschendorf F, Polak BC, et al. *Mapping of gene loci for nephronophthisis type 4 an senior- loken syndrome ,to chromosom 1 P 36.* Am Hum Genet 2002;70(5):1240-6.
- 23-** Otto E, Hoefle J, Ruf R, Mueller AM, Hiller KS, Wolf MT, et al. *A gene mutated in nephronophthisis and retinitis pigmentosa encodes a novel protein, nephroretinin, conserved in evolution.* Am J Hum Genet 2002;71(5):1161-7.
- 24-** Mollet G, Salmon R, Gribouval O, Sillbermann F, Bacq D, Landthaler G. *The gene mutated in juvenile nephronophthisis type 4 encodes a novel protein thatinteracts with nephrocystin.* Nat Genet 2002;32(2):300-5.
- 25-** Senior B, Friedmann AI, Braudo JL. *Juvenile familial nephrophthywith tapetoreinal degeneration :a newoculorenal dystrophy.* Am J Ophthalmol 1961;52:625-33.
- 26-** Loken AC, Hanssen O, Halvorsen S, Jolester NJ. *Heditary renal dysplasia andblindness.* Acta Paediatr 1961;50(2):177-84.
- 27-** leinknecht K. *The inheritance of nephronophthisis.* In: Spitzer A, Avner ED, editors. In heritance of kidney and urinary tractdisease. Boston: Kluwer Academic Publishers; 1989.
- 28-** Otto EA, Loeys B, Khanna H, Hellemans J, Sudbrak R, Fan S, et al. *Nephrocystin-5,a ciliary IQ domain protein,is mutated in senior- loken syndrome and interacts with RPGR and Calmodulin.* Nat Genet 2005;37(3):282-8.
- 29-** Parisi MA, Bennett CL, Eckert ML, Dobyns WB, Gleeson JG, Shaw DW, et al. *The NpH_PI gene deletion associated with juvenile nephronophthisis is present in a subset of individual with Joubert syndrome.* Am J Hum Genet 2004; 75(1): 82-91.
- 30-** Biochis H, Passwell J, David R, Miller H. *Congenital hepatic Fibrosis and nephronophthisis. A Family Study.* Q J Med 1973; 42(65):221-33.
- 31-** Olbrich H, Fliegauf M, Hoefele J, Kispert A, Otto E, Volz A, et al. *Mutation in novel gene, NpH_P3, Cause adolescent nephronophthisis, tapeto- retinal degeneration and hepatic fibrosis.* Nat Genet 2003;34(4):455-9.
- 32-** Mainzer F, Salidino RM, Ozonoff MB, Minagi H. *Familial nephropathy associated with retinitis pigmentosa,cerebellarataxia and SKkeletal abnormalities.* Am Med 1970;49(4):556-62.

CASE REPORT***Senior Loken Syndrome******F. Najafi(MD)*****Department of Nephrology, Shaheed Sadoughi University of Medical Science, Yazd, Iran****Received:*** 14 Oct 2009***Accepted:*** 30 Sep 2010***Abstract***

The etiology of ESRD under the age of 20 almost is the inherited kidney disease or congenital disorders of urinary tract. NPHP/ medullary cystic disease includes a group of tubulo- genetic kidney disorders.

NPHP is the cause of 15-20% ESRD in children and adolescents. The extra renal manifestations include: oculomotor Apraxia(Cogan syndrome), mental retardation, retinitis pigmentosa, (Senior- Loken syndrome) liver fibrosis and skeletal disorders. Recently, on the basis of genetics and type of the protein product of these mutations, NPHP is divided to 6 types. The presented case is a 17 year old boy with end stage renal disease that he has been managed with hemodialysis. As the patient has polyuria and disturbance in vision from childhood and on physical examination he had retinitis pigmentosa and horizontal nystagmus with a history of chronic kidney disease in his 12 years old sister, and familial marriage between his parents, we suggest NPHP4 for the patient.

Keywords: Senior Loken Syndrome; Medullary cystic kidney disease; Kindney Failure, Chronic

*Corresponding author: Tel:+98 351 8224000-9, Fax: +98 351 8224100, E mail: drfnajafi@ss.ac.ir